

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Bibliotheca Smithiana, Seu Catalogus Librorum D. Josephi
Smithii Angli Per Cognomina Authorum Dispositus**

Pasquali, Giovanni Battista

Venetiis, 1755

Josephi Machacie.

urn:nbn:de:gbv:45:1-844

JOSEPHI MACHACIAE

Filii Hebræi genere Sacerdotis ex Hierosolymis

DE BELLO JUDAICO,

Et de antiquitate Judæorum contra Appionem Grammaticum Alexandrinum.

Veronæ, per Magistrum Petrum Maufer Gallicum, MCCCCLXXX.

[1] Ludovicus Cendrata Veronensis clarissimo Equiti aurato, Dño

[2] Antonio Donato Patritio Veneto Urbis Veronæ Prætori

S A L U T E M .

NEMINEM excogitando inveni commodiorem, ad quem emendatum
Josephi clarissimum opus destinarem, Te optimo Prætore nostro,
qui accuratissime versatus sæcularium litterarum, & divinorum
operum commendatissima lectione, fructus etiam uberrimos his Josephi Li-
bris collecturus eris. Quamvis enim tibi gloriari liceret pretiosissima fruge
Patria scilicet Veneta, genere, opibus, primaria sobole, & cæteris fortu-
næ bonis: fructum tamen singularem natura ipsa bene disposita tibi pepe-
rit, & illustrissima patriæ [3] Hieronymum filium vatem ingeniosum prosa
& philosophia præstantem, specie liberali, & decore Senatorio. Sed tu pro
ingenita modestia subterfugis humanas laudes: & illæ te profecto vel in-
vitum domi, forisque comitantur.

Legendo namque Josephum ante oculos adducentur gesta, mores, gaza, & loca miranda, quæ decem fere annos aut paria, aut majora tuis legationibus a Serenissimo Venetorum Senatu merito collatis apud Galliarum Christianissimum Regem, & illustres Principes, vel geminata legatione ad beatissimum Pontificem Sixtum diligentissime contemplatus es: a quo pro tuis benemeritis regali munere Rosa donatus, celebri Cardinalium pompa, & aurata militia decoratus es: Majora tamen militia ornamenta tribuisti gloria virtutis rerumque gestarum, quam ab illa proculdubio suscepseris. Varias & in Hetruria Quæstor militiae insignis modo res gestas advertisti, in quibus ea prudentia & auctoritatè potentem militum Venetorum exercitum gubernasti, ut ruentem Thusciæ Statum crexeris. Laudabis itaque plurimum pro tua maximarum rerum experientia Vespasiani Ducis, & Titi filii rei militaris scientiam, virtutem, fortunam, auctoritatem, & admiranda

stra-

[1] Hujuscce Viri mentionem facit Cl. Mar-
chio Scipio Maffei Veronæ illustratæ Par. II.
Lib. III. Col. 123. & 124, ubi, post commemo-
ratam hanc Josephi Flavii laboriosam emenda-
tionem, teste in medium adducto Fabritio, mul-
tarum in Persum Adnotationum auctorem ipsum
afferit. Fuit Guarini discipulus, eique affinitate
junctus. Ex pluribus ipsis Epistolis, quæ in ali-
quibus mss. Codicibus habentur, una extat in
Collectione Epistolarum magni Senatoris Franci-
isci Barbari, pag. 326. adque eam responsio pag.
327.

[2] Prætor Veronæ fuit anno 1479. venitque
a locum Augustini Barbadici, qui deinde ad

Ducalem dignitatem electus est proxime post
Marcum Fratrem. Piores Donatus Legationes
gescit, remque militarem in castris administra-
vit, ut ex hac ipsa Praefatione habes. Venetius
obit anno 1481. tumulumque habuit in Ecclesia
S. Mariæ Servorum. Rerum a Venetis Dacibus
gestarum epitomen scripsit. Ejus Vitam fusiori
stylo exaratam P. Joannes de Augustinis sui
Opus de Scriptoribus Venetis Tomo tertio quam-
primum emittebat.

[3] Dignum talis Patris Filium; de quo nihil
attinet dicere, cum multa de eo nuper scripserit
P. Joannes de Augustinis Tom. II. de Venetis
Scriptoribus a pag. 201. usque ad pag. 239.

fratagemata . Recognosces Præsidum Romanorum justitiam erga populos : facilitatem in audiendo , lenitatem in decernendo , in satisfaciendo , ac disputando diligentiam . Quæ quidem & tu in Senatu Veneto , & in ista Prætura ut optimus hæres clarissimi Equitis parentis tui D. Andreæ Donati in concives meos recte administrasti : adeo ut quem jam annis XL. æquissimum Pro-prætorem experti , dum adhuc agro isto bella sœvirent Duce inclyto Franciso Fortia Comite , parentem Patriæ posteritati gratissime commendaverint : quando cives præstantissimos indigne quidem extores tunc factos ad Magistratum Veronam accessurus triumphantes reduxit in patriam , clementia illustrissimi Senatus Veneti innocentes judicatos . Leges igitur , ac decies avidissime repetes summe placituros septem Libros Jofephi de bello quod adversus Judæos gessere Romani duce Vespasiano ac Tito filio , opus quidem elegans , & fidei nostra locuples testimonium : & Libros adversus Appionem Grammaticum Alexandrinum , in quibus tanta gentilium profert testimonia , ut profecto admirandum sit , quomodo vir hebraicus ab infantia sacris litteris eruditus , cunctam græcorum Bibliothecam evolverit memoriae commendatam . Et opusculum contra Philonem de vituperatione gentis Judaicae : cuius Philonis tanta fuit eloquentia , ut apud Græcos vulgo diceretur , aut Plato Philonem sequitur , aut Platonem Philo : quom eadem sit & sententiarum & eloquii similitudo . Ipse autem Josephus ex Hierosolymis Sacerdos militiae dux illustris , hebræa lingua prius digestum opus , deinde græcum edidit : & ex græco fecit esse Romanum . Verum certe Historicum nemo negabit eum qui gestis interfuit , & cum Romanis bello conflixit . Itaque jam plane græcum excellenter vero latinum quisque Phla- vium Josephum extolleat , qui ita dicit & sapit maxima laude nominis sui , & historiarum veritate & modestia . Adducit quidem ante legentium oculos Galilæarum oppida pene infinita , & præclarissimam urbem Hierosolymam triplici muro conceptam , fertilissimos agros , colles apricos , flumina , lacus , & fontium murmura , hortos arbustulis balsami , & mille suauissimorum fructuum generibus redundantes ; ordinatas utrinque acies sœpissime videre licet , admotas oppidis machinas , & quatientes Romanos milites ariete turres : Modo Romanum peditem summa virtute pugnantem , modo Judæos forti animo Romanam aciem repellentes . Ferro ignique vicos oppida urbes undique vastari ; fecdis gentilium manibus sacrata templi ornamenta violari ; rapi crinibus effusis virgines ; trahi maritatas pendentibus ad oscula natis : infelix quidem & miserabile fatum ; & sanguine cæforum loca omnia exundare . Tanta vero fuit istius Josephi latine linguæ proprietas & eloquentiae splendor , ut sicuti vere gesta sunt , ita letitiantibus quasi cernenda præponantur : adeoque nemo , ut arbitror , absque lachrymis auditurus accedit potentissima urbis Hierosolymæ , & admirabilis Templi ruinas , incendia , & pretiosissima spolia , matrem nobilissimam costit filio intoleranda fame vesci , horrendum sane & lachrymabile spectaculum ; decies centena millia Judæorum morbo , fame , gladioque consumpta , & parvo numismate triginta venditos : quæ fore Christus in carne prædixerat . Interfuerunt autem a Jesu Christo crucifixo usque ad excidium Hierosolymæ civitatis anni duo & XL. & menses sex : quam Titus pientissimo dolore invitus certe ad internectionem deduxit secundo anno Principis Vespasiani ; & Templum pariter sumptu , & magnificentia argenti , gemmarum & auri a Salomone Rege constructum , ad quod visendum , Principes

pes & universæ nationes confluebant pro summa religione, & ipsius Templi admiranda structura. Debemus profecto maxime tanto viro, qui & Machabæorum composuit historiam; & libris viginti ab initio Orbis conditi usque ad annum Domitiani Cæsaris decimum quartum accurate descr. ipsit de antiquitatibus Judæorum universa facinora, in quibus de Jesu Christo tam bene sensit, ut quæ symbolo fidei comprehensa dignoscuntur, eadem Judæus Phlavius rectissime prædicaverit; & propter interfectionem Jacobi Apostoli cognomento Justi Hierosolymam dirutam, quem Judæi de pinnaculo Templi trûsum fulonico fuste ceciderunt. Captus in Jotapata civitate Galilææ a Vespasiano dum ibi dux esset exercitus a Nerone Cæsare missus ex Achaia, & per Titum in triumpho Romam ductus, patri filioque obtulit judaicæ captivitatis clarissimum opus Bibliothecæ Vespasiani Cæsaris commendatum: cui proinde statua eresta est pro celebritate divini ingenii sempiterna.

Apportata vero sunt Bononia & aliunde hujus historiæ exemplaria, in quibus longa vigilia assidue elaboravi, ut quoad valerem quorundam ardentissimo desiderio satisfacerem. Lecturos autem quæso, veniam præstent, si eorum honesta desideria in corrigendo fortasse non adimplerim. Nam tanta fuit illorum incuria, qui transcripsere apportata volumina, ut difficillimum fuit vaticinari ipsius Josephi edita verba. Sed ita studui rogantibus & impellantibus satisfacere, ut delegerim non sine rubore potius ardenti quorundam voluntati morem gerere, quam utile opus & jucundum omnino imperfectum & præsentibus & posteris relinquere. Vale, magnifice Prætor, quem fœlicissimum merito desiderat universa Civitas.

Veronæ, pridie Kalendas Decembbris, MCCCCCLXXX.

Hieronymus Donatus Ludovico Cendrata S.

Hesperias non te venisse pigebit ad oras
Judææ Phlavi conditor historiæ:
Nam te si vitio quisquam labefecerat ullo,
Id Cendrata tibi sedulus eripuit.
Sic emendatus manibus volvere peritis:
Nulla erit inque tuis menda voluminibus.

[4] PANTHEI VERONÆI CARMEN

Exis unde liber nitida sic fronte politus?
Quæ domus est? nomen quod tibi? dic quid habes?
Vis dicam? externis venio de finibus exul
Lassus ut optatam pervagér Italiam.
Barbara sævities latios populata penates,
Cum reliquis rapuit: trusit & in latebras.

Proh

[4] Hic est Joannes Antonius Pantheus, qui Jus Canonicum docuit Patavii, & Hermolai Barbari Veronensis Episcopi fuit a secretis, mox Archipresbyter Ecclesiæ Omnia Sanctorum, & Canonicus Tarvisinus; uti testatur idem Marchio Massejus Veronæ Illustratæ P. II. Lib. III.

Col. 109. & seqq. Valde eum coluisse Latinam Poemam, indubiam fidem facit Codex Epigrammatum & Elegiarum ab eo conscriptus, cuius videndi copiam nobis fecit Clar. Doct. Joannes Franciscus Burchiellatus Civis Tarvisinus.

Proh dolor! hac præda plures periere Poetæ:
 Et labor immensus deperit historicus.
 Hic squalore, situ, carie consumptus & atra,
 Jamdudum tineis putridus esca fui.
 Evasi tandem: Veronæ debeo, quæ me
 Extulit: elatum præstat & orbe legi.
 Nomen Josephus: Judææ gentis alumnus:
 Flavia cognomen cui dedit alma domus.
 Qui patria, & graia, Romana denique lingua
 Descripsi in nostros tristia bella lares,
 Quæ Titus & genitor paribus gessere triumphis:
 Quom poenas Christo gens recutita dedit.
 Me plebs ergo legat: fueram qui rarus in aula
 Regum, me parvo quisque popellus emat.
 Jam censura gravis me castigavit ad unguem:
 Crispantes nasos tutus adire queo.

Post hæc noscere forsitan requiris
 Qua impensa niteo novis lituris,
 Hoc transibo neque: Innocens Ziletus
 Exortus puer Urceis novellis,
 Sed Veronæ alitus, diu per orbem
 Dum præstat veniam legendus, auro,
 Exhausit simul assibus crumenam.

LAU-

